

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Oratio Litterae Philippi.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

tis, quis mercede concionetur, & quis in repub. Philippo subseruiat, & quis reuera consultum rebus esse cupiat: & quis id agat, ut his reprehensis, re in risum & conuicium uersa, nihil ipsi quod ad rem faciat, faciatis.

Conclusio gra-
uissima.

Hæc uera sunt, magna cum libertate, simpliciter, ex beneuolentia, rectissime dicta: non assentationis & imposturæ plena oratio, argentum allatura dicenti, reipub. negocia hostibus traditura. Aut igitur à talibus moribus est recedendum, aut deprauatio & clades rerum omnium ascribenda ne-
mini quàm uobis ipsis.

LITERAE PHILIPPI, HIERO-

NYMO VVOLFIO IN-

terprete.

PHILIPPVS SENATVI POPVLOQVE

Atheniensi S. D.

Causa scriben-
di.
Excusatio pro
lixitate.

VVM sæpe legatos miserim, ut pactis & conuentis stare mus, idq; uos nihil mouerit: significandum uobis esse du-
xi, quibus in rebus iniuriam mihi fieri existimem. Ne ue-
rò miremini epistolæ prolixitatem. Quia enim multæ cõ-
querendi causæ sunt, necesse est omnes perspicuè expli-
cari. Ac primum, Nicias caduceatore è mea ditione ab-

1 Nicias cadu-
ceator abre-
ptus.

2 Thasiorū in-
iuriæ nō prohi-
bitæ.

3 Diopithis
uiolentia.

Violatio lega-
ti.

Ab exemplo
Atheniensium.

4 Calliæ inu-
ria.

5 Legati ad
Persarum re-
gem missi.

repto, tantum abest ut fontes obiurgaueritis ob ius uiolatum, ut etiam af-
fectum iniuriæ decem menses in uinculis habueritis, nostrasq; literas quas
ferebat, pro concione legeritis. Deinde quum Thasi Byzantium iri-
remes & piratas qui uellent, susciperent, id nihil uobis curæ fuit: quan-
tū in foedere perscriptum est, pro hostibus esse habendos, quicunque id fa-
ciant. Circa eadem tempora, Diopithes facta in regionem meam impres-
sione, non modò Crobylen & Tirystasin, ciuibz in seruitutem abductis,
diripuit: sed & finitimam Thraciam populatus, eorū uiolentiæ tandē est
prouectus, ut Amphilochem, qui de captiuis redimendis legatus uene-
rat, comprehensum, & in extremam necessitatem adductum, nouem ta-
lentis extortis dimiserit. & hæc populo approbante fecit. Atqui cum cete-
ris omnibus præconem & legatos uiolare, impium uidetur: tum uobis
in primis. Certè, quum Megarenses Anthemocritum sustulissent, tanta
iracundia populus exarsit, ut eos mysterns prohiberet, & in monumentū
iniuriæ statuam ante portas erigeret. Quid uerò iniquius est, q̃ uos ipsos
nūc ea facere, quæ facta ab alijs tam iniquis animis tulistis? Præterea Calli-
as uester imperator, urbes in Pagasitano sinu sitas uniuerfas cepit, uobis
foedere, mihi societate coniunctas. Qui uerò in Macedoniam nauigabāt,
eos uendebat, pro hostibus omnes habens. Et propter hæc facinora uos
eum publicis præconijs extulistis. Quare ualde dubito, quid his per uos
adijci posset, si palam mecum bellum gereretis. Nam quum haud occultè
dissentiremus, prædones emittebatis, & eos qui ad nos nauigabant, uen-
debatis, aduersarios nostros iuuabatis, imperiū meum infestabatis. Ad
eam denique iniquitatem & hostile odium progressi estis, ut etiam Per-
se, missis legatis, persuadere studueritis, ut mihi bellum inferret. id quod
maximè quiuis demiretur. Antequam enim is Aegyptum & Phoeniciam
capisset

coepisset, decreuistis, ut si quid nouae rei moliretur, non minus ego quam
 ceteri Graeci omnes aduersus eum accerferer. Nunc uero tanta est o-
 dij uestri in me acerbitas, ut de ineunda cum eo contra me societate aga-
 tis. Atqui olim patres uestri (ut ego audio) Pisistratidis crimini dabant,
 quod Persam ad Graecos opprimendos adducerent. Vos uero ea facere
 non pudet, ob quae tyrannos accusare solebatis. Quin praeter alia senatus
 consultis uestris inscribitis, mihiq; imperatis, ut Terem et Cersobleptem,
 quod Athenienses sint, Thraciae dominari sinam. Ego uero istos neque
 pactis de pace contineri memini una uobiscum, neque pilis inscriptos, ne-
 que Athenienses esse. Illud scio, Terem contra uos mecum arma tulisse: &
 Cersobleptem, quum meis legatis seorsim dare iusiurandum cuperet, a
 uestris ducibus fuisse prohibitum, qui eum uestrae urbis hostem declara-
 bant. At isthuc quomodo aequum aut iustum est, quum e re uestra est, eum
 uestrae urbis hostem nominare: quum uero me calumniari uultis, eundem
 ciuem uestrum dictitare? Et Sithalce occiso, quem ciuitate donaueratis,
 statim eius interfectorem in amicitiam recipere: & propter Cersobleptem
 bellum nobiscum suscipere? Praesertim quum uobis exploratum sit, neminem eo-
 rum qui talia munera accipiunt, uel leges, uel senatusconsultum uestra quic-
 quam curare. Verum si, omisis ceteris omnibus, breuiter dicendum est,
 uos ciuitatem dedistis Euagorae Cyprio, & Dionysio Syracusio, illorumq;
 posteritati. Si igitur his qui utrosque eiecerunt, persuaferitis, ut actis in
 exilium imperia restituant: a me quoque illam Thraciae partem recupera-
 te, quam Teres & Cersobleptes tenuerunt. At si uictores illorum ne uer-
 bo quidem appellandos censetis, mihi uero obturbatis: an non iure opti-
 mo uos ulciscar? Ac de his, quanquam plura haberem quae uere dicerem,
 praetermittere tamen ea statui. Cardianis autem me opitulari profiteor,
 quum illorum socius ante pacem fuerim: & uos saepe a me, neque raro ab
 illis orati, uenire in iudicium nolueritis. An non igitur essem omnium ho-
 minum nequissimus, si desertis socijs, uestri potius rationem haberem, qui
 omni modo me uexatis, quam eorum qui mihi constanter & semper ami-
 ci esse perseverant? Iam, si hoc quoque praetereundum non est, eo insolenti-
 tiae uenistis, ut prius de supra dictis tantum me accusaretis: nuperrime ue-
 ro, quum Peparethij secum crudeliter actum esse quererentur, uestro du-
 ci mandastis, ut me illorum uicem ulcisceretur. quos ego sane clementius
 tractaui, quam commeruerant, quum illi tempore pacis Haloneso occu-
 pata, neque insulam mihi, neque praesidiarios milites, quos per legatos
 saepe repoposci, reddiderint. Vos uero iniuriae mihi ab illis illatae nullam
 rationem habuistis, sed tantum supplicij: cum satis sciatis, me Insulam nec
 uobis nec illis eripuisse, sed Sostrato piratae. Quam si uos Sostrato tradi-
 disse ipsi dicitis, piratas in eam misisse fatemini. Sin, uobis inuitis, ut obti-
 nebat, quae tandem in uos iniuria fuit, eam a me occupari, & locum tutum
 reddi nauigantibus? Etsi autem uestram urbem tanti faciebam, ut Insu-
 lam ei darem: tamen oratores uestri accipere prohibebant, recipiendam ef-
 le consulebant. ut si quod imperabatur facerem, me aliena in obtinere fa-
 terer: sin locum illum retinerem, populo suspectus fierem. Quibus ego
 i cognitis,

6 Teres &
 Cersobleptes
 restitutio.

Euagoras.
 Dionysius.

7 Cardianis
 negatum ius.

8 Pepare-
 thiorum sup-
 plicium, et Halo-
 nesus.

δ' ἡμεῖς.

cognitis, ultrò denunciaui, me de his in iudicio uobiscum disceptaturū, ut si mihi adiudicata esset, uobis à me daretur: sin iudicaretur uestra esse, populo eam restituerem. Hæc me sæpe postulante, & uos contempsistis, & Peparethij insulam occuparunt. Quid igitur mihi faciundū fuit? non infligēda poena fœdifragis? non ulciscendi, qui tam superbè lasciuiēbāt? Nam si Peparethiorum fuit insula, quo iure ab Atheniensibus repetita est? Sin uestra, cur non eis irascimini, qui occuparint alienam? Eò porro progressæ sunt nostræ inimicitia, ut cum classem in Hellespontum perducere cuperem, coactus sim eam per Cherrhonesum cum exercitu comitari: quum uestri coloni ex decreto Polycratis bellum nobiscum gererēt, & uobis talia comprobantibus, & duce uestro Byzantios accersente, & apud omnes missis nuncijs diuulgante, sibi mādari à uobis, ut si daret occasio, bellum gereret. Talia quum paterer, tamen & urbi uestræ, & trirēmibus, & agro peperci, quamuis plerisque potiri possem, uel potius omnibus: & uos ad eas quæ inter nos sunt controuersias, disceptatione dirimendas, perpetuò prouocaui. Atqui cōsiderate, utrum honestius sit, uerbis an armis lites finire: & utrum magis deceat, ut ipsi arbitri simus, an uerò ut alijs arbitrium deferamus? Reputate etiam quàm absurdum sit, ut Thasios et Maronitas litem de Stryme, disceptatione finire cogant Athenienses: ipsi autem ea de quibus ambigunt, mecum ad eundem modum non transigant? Presertim quum sciatis, uos, si succubueritis, nihil amissuros: sin uiceritis, potituros his, quæ nunc in nostra manu sunt. Sed omnium iniquissimum hoc mihi uidet: quòd, cum legatos ex omni sociorum conuentu misissem, ut testes essent: cumq; uellem de Græcis ea uobiscum pacisci, quæ iusta essent: legatorum orationem ne de his quidem admisissetis. quamuis in uestra manu esset, aut eos liberare periculis, qui malè de nobis suspicabantur: aut palàm conuincere, me omnium hominum esse improbissimum. Ac populo quidem illa erant utilia, sed è re oratorum non erant. Nam qui uestræ ciuitatis morem tenent, pacem eis bellum esse, & bellum pacem, affirmant, quum à ducibus uel patrocinando, uel calumniando pecuniam extorqueant: & tum nobilissimis ciuibus, tum exterorum celeberrimis conuiciando pro concione id captent, ut populares esse uideantur. Facile mihi quidem esset, si paululum pecuniæ dilargiri uelim, eorum compescere maledicentiam, et efficere ut nos laudibus eueherent. Sed me puderet, uestram beneuolentiam ab istis mercari: qui præter cætera tam confidentes sunt, ut etiam de Amphipoli mouere nobis controuersiam non dubitent. pro qua ego me puto longè dicturum æquiora, quàm istos qui illam sibi uendicant. Siue enim eorum sit, qui primi deuicerunt, an non iure nos illam habemus? quum Alexāder auus noster oppidum illud primus occuparit: unde etiam de primitijs captorum Medorum, Delphis auream statuam dedicauit. Siue hoc aliquis in dubium uocat, & eorum fieri censet, qui postremi potiantur, hoc etiam ius penes me est. Expugnatis enim illis qui uos eiecerant, & à Lacedæmonijs ibi collocati fuerant, oppidum capī. Atqui omnes in urbib. habitamus, uel à maioribus acceptis, uel bello subactis. Vos autem qui neque primi

poti-

9 Navigatio
in Hellespon-
tū hostiliter
interclusa.

Philippi æqui-
tas.

10 Detrecta-
tio iuris.

11 Legati repu-
diati.

Perstringit o-
ratores.

12 Cōtrouer-
sia de Amphi-
poli.

potiti estis, neque nunc obtinetis, sed minimum tempus in illis locis confedistis, urbem eam uestram esse contenditis: idque, quum ipsi urbis possessionem nobis euidentissimo testimonio confirmaueritis. Sæpe enim in literis me de ea mentionem faciente, cõsuiſtis eam iuste à me teneri. Pacem etiam fecistis, me urbem illam & societatem uestram eadem pactione obtinente. Quæ igitur possessio firmior fieri queat hac, quæ primum à maioribus nobis relicta, deinde iure belli denuò nostra facta, postremo à uobis concessa est, qui uendicare uobis soletis etiam ea quæ planè ad uos nihil attinent? Quæ igitur in uobis accusem, hæc sunt. Et quia uos autores estis iniuriarum, & propter uerecundiam & æquitatem meam magis iam rebus meis infesti imminetis, & quantum in uobis est, nobis malefacitis, iure optimo uos ulciscar, dijsque testibus inuocatis, ius meum à uobis consequi studebo.

Indictio belli.

LIBANII ARGVMENTVM IN ORATIONE
nem ad Philippi epistolam.

Miserat Philippus ad Athenienses epistolam, qua eos accusabat, & palam bellum denunciabat. Nō amplius igitur orator suadet Atheniensibus, ut bellum gerant (cogebat enim ipsa necessitas) sed confirmat eorum animos ad periculum aduendum: Macedonem facile posse superari asserens. Exordium consolatione plenum est.

DEMOSTHENIS AD PHILIPPI
EPISTOLAM ORATIO, HIERONYMO
Vuolfio interprete.

PHILIPPVM, Athenienses, non pacem fecisse uobiscum, sed distulisse bellum, omnes iam cognouistis. Postquam enim Pharsalijs Halum tradidit, & Phocense negocium confecit, totamque Thraciam ui subegit, falsis causis confictis, & iniquis prætextibus excogitatis: re quidem ipsa iam olim cum urbe nostra bellum gerit, nunc autem permissas literas, uerbis ipsis confitetur. Ego uerò neque potentiam eius uobis expauescendam esse, neque timidè illi resistendum, sed & corporibus & pecunijs & nauibus, & ut paucis absoluam, rebus omnibus ad bellum accingendum, docere conabor. Primum consentaneum est, ô Athenienses, deos nobis firmissimos socios et adiutores esse, quorum ille religione uiolata, neglectoque iure iurando, pacem iniuste soluit. Deinde quibus rebus eius opes hætenus auctæ sunt, dum semper aliquos decipit, & magnifica quædam pollicetur: his iam defunctus est omnibus. Neque ignorant eius animum Perinthij & Byzantij, atque ipsorum foederati, cupere eum eodem modo ipsos tractare, quo prius Olynthios. Neque Thessalos præterit, hoc ei propositum esse, ut dominus sit, non dux sociorum. Suspectus etiam Thebanis est, quod Nicæam præsidio tenet, & in Amphictyoniam penetrauit, & legationes è Peloponneso ad se trahit, ipsisque præsidia sociorum eripit. Proinde qui prius eius amici fuerunt, partim cum eo nunc irreconciliabile bellum gerunt, partim minus alacriter eum adiuuant: uniuerſi autem suspectum illum habent, & criminantur.

Philippum se
iam olim pro
hoste gerere.

Propositio:
Magno animo
resistendū es-
se Philippo.

Confirmatio.
1 Ab ope diuina.

2 A perfidia
Philippi, nota
socijs omni-
bus, & inuisa.
Perinthij.
Byzantij.
Thessali.
Thebani.